

DEUTSCH
MIT FREUDE

WALDEMAR
GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego (III.2) dla szkoły ponadpodstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Strona redakcyjna

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Agnieszka Szawan-Paras

Katarzyna Szczepkowska-Szczeńiak

dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji

Inteligentna mobilność (Intelligent mobil)

Klasa/czas trwania lekcji

I/45minut

Cel ogólny

- Rozwijanie zasobu środków gramatycznych, leksykalnych, ortograficznych oraz fonetycznych.
- Tworzenie wypowiedzi ustnych.
- Reagowanie na wypowiedzi ustne.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń:

- wymienia zalety i wady poszczególnych środków transportu,
- stosuje w mowie i piśmie następujące słowa i wyrażenia: das Verkehrsmittel, etwas einsparen, auf Kurzstrecken unschlagbar sein, Zeit zum Lesen haben, sich an die Fahrpläne halten, losfahren, sich mit Parkplatzsuche herumärgern, besetzt sein, klimaverträglich sein, größere Schäden einrichten, im Nahverkehr, an einer Haltestelle warten, enthalten, die Kosten für etwas, auf Gesamtkosten zwischen... und... kommen, die Ermäßigung, den Sparpreis reduzieren,
- współpracuje w grupie i przyjmuje odpowiedzialność za wykonania swojego zadania.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w grupach,
- lekcja odwrócona,
- burza mózgów,
- placemat (podkładki na stół).

Środki dydaktyczne

- karty pracy (dostosowane do potrzeb uczniów z SPE): tekst ze strony: <https://www.vcd.org/themen/klimafreundliche-mobilitaet/verkehrsmittel-im-vergleich/>,
- laptop i rzutnik multimedialny,
- tablica kredowa.

Opis przebiegu lekcji

- Nauczyciel podaje cele lekcji.
- Uczniowie otrzymali przed lekcją tekst za pomocą poczty elektronicznej. Mieli przedstawić dane z jednej z dwóch tabel za pomocą diagramu. Następnie przesłać diagram nauczycielowi.
- Nauczyciel wyświetla po jednym diagramie na ekranie rzutnika a uczniowie omawiają je.
- Nauczyciel rysuje na tablicy tabelkę. Uczniowie podchodzą do tablicy i wpisują w odpowiednie rubryki zalety i wady poszczególnych środków transportu: 1) roweru, 2) pociągu, 3) autobusu, 4) samochodu osobowego, 5) na piechotę.
- Uczniowie tworzą grupy czteroosobowe.
- Uczniowie pracują metodą „podkładki na stół” i wpisują w swoje pole zalety i wady poszczególnych środków transportu. Następnie przesuwają po kolei kartkę w ruchu zgodnym z kierunkiem wskazówek zegara i w ten sposób wszyscy uczniowie zapoznają się z notatkami swoich kolegów z grupy. Uczniowie dyskutują nad rozwiązaniami i wpisują wspólną wersję rozwiązania w krąg znajdujący się w środku kartki.
- Uczniowie przytwierdzają kartki do ściany lub kładą na stolikach, a koledzy podchodzą do kartek i zapoznają się z notatkami zapisanymi w okręgu.
- Uczniowie podchodzą do tablicy i porównują notatki na kartkach z zapiskami na tablicy. Uczniowie uzupełniają zapisy na tablicy.
- Uczniowie wracają do swoich ławek i dyskutują na temat zalet i wad poszczególnych środków transportu.
- Uczniowie opowiadają, jakim środkiem transportu dojeżdżają do szkoły i dlaczego właśnie tym.
- Uczniowie mają przygotować wywiad z ekspertem ds. środków transportu publicznego na temat różnych możliwości poruszania się po mieście.

Komentarz metodyczny:

Praca metodą „podkładek na stół” (placemat) nie jest jedyną metodą, która pozwala usystematyzować informacje i ujednoczyć je. Ale to ona wymusza intensywną pracę, ponieważ prowadzi od fazy pracy indywidualnej do fazy wymiany poglądów w grupie. Bardzo wyraźna jest tu indywidualna odpowiedzialność każdego ucznia za wykonanie swojego zadania. Zarówno nauczyciel jak i koledzy zauważą od razu kto pracował intensywnie i jakie propozycje wpisał w swoje pole, a kto niczego nie wypracował. W ten sposób każdy uczeń czuje się zobowiązany do aktywnego współdziałania. W trakcie lekcji uczniowie rozwijają między innymi kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji oraz kompetencje osobiste i społeczne.

Jeśli w klasie znajdują się uczniowie mający problem z poruszaniem się, nauczycieli powinien odpowiednio dostosować przestrzeń klasową, by i oni mogli brać udział we wszystkich ćwiczeniach i by nie odczuwali dyskomfortu.

Pod koniec lekcji nauczyciel może dokonać ewaluacji zajęć metodą „świateł”.

Uczniowie, którzy całkowicie zrozumieli zagadnienie podnoszą karteczki koloru zielonego. Uczniowie, którzy mają jeszcze pewne problemy, podnoszą karteczki koloru żółtego. Uczniowie zaś, którzy nadal nie rozumieją szyku zdania współrzędnie złożonego, podnoszą karteczki koloru czerwonego. Taka technika daje nauczycielowi informację czy na następnej lekcji może przejść do następnej partii materiału, czy też należy poświęcić jeszcze trochę czasu na ćwiczenie tego zagadnienia. Nie zawsze jest im łatwo przyznać się, że czegoś nie rozumieją. Zrobienie tego w sposób niewerbalny jest łatwiejsze.

Sposób oceniania wiedzy i umiejętności ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz oceniania jego osiągnięć edukacyjnych należy dostosować do jego możliwości percepcyjnych.